

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Volvminibvs Comprehensvs

[Tractatus de attributis, de visione beatifica, de scientia Dei ac de ejus voluntate et providentia]

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. II. Eadem veritas ex generali Christi redemptione manifestatur

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77132](#)

Si filius est Deus, omnium hominum curam illi uni-

versitatem manifestatur, & cum sit natura bonus, con-

fessus si omnibus proponat salutem & agnitionem

salutis. Si namque esset plures d[omi]ni, cogitari possit

quod deus haberet curam salvandi aliquos homi-

nus, & alii haberet curam salvandi alios: sed ubi

est ratio? illi uni incumbit cura omniuum.

Immutata si plures essent mediatores inter Deum

& hominem, existimareur quod unus esset mediator

propter nos, & alius pro aliis, sed ex quo unus

mediator Dei & hominum ad reconciliandum ho-

mem Deum, illi uni incumbit medicina inter Deum

& omnes homines. Denique ab effectu manifestat-

ur quod etiam mediator vult omnes homines

salvare, & ad agnitionem veritatis venire,

et h[oc] quod dedit se p[ro]p[ter]um premium ad redimen-

tiON ALIQUOS, SED OM-

NES.

B. Exscriptam SS. Patrum, generaliter & sine

exceptione intelligendum esse Apostolum,

Denique velle salutem omnium placere homi-

nus, passim docentes. Nam Clemens Ro-

manticus libro 2. Constit. cap. 59, affirmat se id

de ipso Christi accepisse; & Dionyssius

ap. 2. Eccles. Hierar. ait tacrorum p[re]f[ect]orum

de similitudine salutem cupere omnibus, &

agnitionem veritatis. Item Ignatius Martyr

ap. 6. ad Philadelph. dicit, Amatorem homi-

nus Deum nostrum, & velle omnes homines sal-

veri, & ad agnitionem veritatis venire, propter

qui & Salerni ordi facit super bonos & malos, & pluit

sicut iustus & misericordus. Et Origenes libro 4. contra

Celsum paulo post initium, JESUM vocat

medium amorem, quantum in ipso est; Salvator

nam vero immensus hominibus:

Eandem veritatem tradidit Augustinus libro

de spiritu & letitia quem scripsit contra Pelagianos,

cap. 33, dicens: Vult Deus omnes homines sal-

veri, & in agnitionem veritatis venire; non sic tamen

ut in adam liberen arbitrium, quo bene vel male u-

nius iustime judicentur. Et Prosper in resp. ad

object. Vlacentij, ubi ait: Sincerissime creden-

tia que profundam est; Deum velle ut omnes ho-

mines salviantur: Si quidem apostolus, cuius ista senten-

cia, absolutissime precipit quod in omnibus Ecclesiis

imperatur; ut Deo omnibus hominibus sup-

ponatur. Et in resp. ad object. Gallorum sent. 8.

hec scribit: Qui dicit quod non omnes homines vult

Duos salves fieri, sed certum numerum praedestinorum,

duos loquantur quam loquendum est de altitudine in-

fratitiae gratia Dei, qui & omnes vult salvo fieri, at-

que ad agnitionem veritatis venire. Ideo docet in li-

bis de vocatione Gentium, nam libro 2. cap.

12. hec scribit: Sive igitur novissima contemplatur

salu[m], supra[m], seu media, rationabiliter & pie cre-

deret, omnes homines salvo fieri Deum velle, semperque

h[ab]ebit. Ercap. 28. Fit manifestum quod diversi al-

que numeri modis omnes homines vult Deus salvo-

rum: si qui veniunt, Dei auxilio diriguntur; qui non

volum, si a pertinacia reluctantur. Denique Eccl-

esi in die Paracletevs orans pro hereticis & schis-

maticis, sic ait: Omnipotens semper Deus, qui

salvo omnes, & neminem nisi perire, resipice ad animas

te deponit, errantum corda resipiscant, & ad veritati-

te redirent unitatem.

A
S. II.
Eadem veritas ex generali Christi redemptione
manifestatur.

H[oc] argumentum tangitur a Cajetano ver-
bis scriptis relatis, porroque sub hac forma
breviter proponi. Deus vult salvare eos omnes
pro quibus Christus passus & mortuus est, seu
pro quibus ordinavit mortem & passionem suam:
Sed Christus mortuus est & mortem ac
passionem suam obculit, & ordinavit ad salu-
tem, non paucorū tantum, sed omniq[ue], &
singulorū hominū: Ego Deus omnes, &
singulorū hominēs, voluntate antecedenti vult
salvos esse. Major constat ex eo quod mors &
& passio Christi, ex voluntate salvandi hominēs
duxit originem. Minor vero probatur ex variis
Scripturæ locis, in quibus hoc generalis Christi
redemptionis aperte declaratur. Vicitur enim ad
Romani 3. Qui proprio filio suo nos perperit, sed pro
nobis omnibus tradidit illum. Ad Rom. 5. Per unius
delictum in omnes homines in condemnationem, & per
unius iustitiam in omnes homines in justificationem. 2.
ad Corint. 5. Si unus pro omnibus mortuus est Christus,
ui qui vivant non sibi vivant, sed ei qui pro omnibus
mortuus est. Denique 1. Joan. 2. Ipse est propitiatio
pro peccatu nostrū, non pro nostrā tantum, sed etiam
pro peccatu mundi. Quibus auctoritatibus adiungi
possunt orationes Ecclesie, quæ in solemnibus
precibus frequenter h[oc] verbare repetit: Fidelium
omnium conditor & redemptor; & in hymnis Eccle-
siasticis: Iesu Redemptor omnium.

Duplici evanescione conatur Jansenius tam aperta
Scripturæ testimonia eludere. In primis dicit,
his locis solū significari, mortem Christi esse
prelio & valorem per se sufficientem pro omnibus
at non ordinatione Christi, & Dei, oblatam
esse pro omnibus.

Secundo responderet, quod quando Christus
dicitur mortuus pro omnibus, hoc non debet
intelligi pro singulis generibus, sed pro genere
singulorū: ita ut pro aliquo ex quocumque ge-
nere, statu, & conditione, non verò pro omnibus
& singulis in individuo, & in particulari
mortuus fuerit.

Vetur utraq[ue] h[oc] evasio pugnare videatur
contra definitionem Tridentini less. 6. cap. 3. 2.
ubi definit Christum mortuum esse pro omnibus,
in coenitu in quo negabatur Calvinus:
Calvinus autem negabat Christum esse mortu-
um pro omnibus, quantum ad sufficientiam
prei, neque etiam pro aliquibus ex omni gene-
re & conditione, nam in caput 17. Joannis,
utraq[ue] evanescione uituit ad explicandas Scriptu-
ras loca, in quibus dicitur Christum esse mortu-
um pro omnibus: Ergo &c.

Præterea utraq[ue] h[oc] responsio efficaciter
confutari potest. Nam contra primam instar
potest, quando dicitur Christum dedisse semet-
ipsum redemptionem pro aliquo, hoc ita intel-
ligi, & explicari debet, ut significetur Christum
se dedisse in redemptionem, & gratiam illius;
& ad e[st]iustitiam & salutem: particula enim
pro applicatur causa finali, ut cor[rel]at quando
dicitur, quod medicus venit in domum pro sa-
lute infirmi: sensus enim est, illum venire ut
ejus commodum, & utilitatem & ad procuran-
dam illi sanitatem: unde cum Scriptura locis
citatis dicit Christum mortuum esse pro omni-

bus

DISPUTATIO QVARTA

416.

bus, hoc debet intelligi in salutem & gratiam omnium.

Addo, quod si verba illa Scriptura significarent tamum Christi redemptionem esse ex parte sua premium sufficiens valore, sed non ordinatione Dei & Christi, destinatum in salutem hominum, posset eadem proprietate Christus dicti mortuus & crucifixus pro Dæmonibus, cum premium sanguinis & mortis ejus, ut pote valoris infiniti, fuerit de se sufficientissimum ad redimendos non solum homines, sed etiam Dæmones, si voluisset illud ordinare pro eorum salute & redemptione.

Contra secundam evasionem est etiam efficax argumentum ex verbis Apostoli 2 ad Corinthi, 3, lupi relatis: Si unus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt &c. Quo loco probat quod omnes & singuli homines mortui sunt, id est contraxerant debitum moriendi in Adamo, ex eo quod Christus pro omnibus mortuus est: Atqui omnes omnino distributivè mortui sunt in Adamo, & in eo contraxerunt debitum moriendi: Ergo & Christus mortuus est pro omnibus, & singulis hominibus distributivè, & non solum pro generibus singulorum. Quo arguendo utilius A. Augustinus lib. 6, adversus Julianum cap. 4, ubi probat omnes & singulos homines contraxisse per carnem originale, ex illo loco Pauli & infer tam verè omnes homines mortuus est: in Adamo, quia verè pro omnibus Christus mortuus est: Sed omnes & singuli mortui sunt in Adamo: Ergo pro omnibus & singulis Christus mortuus est.

§. III.

Sanctorum Patrum testimonia expenduntur.

29. IN eandem veritatem unanimiter conspirant SS. Patres, tam Graeci, quam Latini, quorum aliqua testimonia illustriora referre sufficit. Ex Graecis igitur Nazianzenus orat, 25, ait: Omnes circa ullam exceptionem instaurati sumus per carnem Adamum, qui primi ad particeps fuimus, & a serpente decepti, & peccato mortui. Et Chrysostomus homil. 4, in cap. 2. Epist. ad Hebreos: Gratia Dei pro omnibus existaret mortuus: non pro fidelibus tantum, sed pro universo mundo, ipse enim pro omnibus mortuus est. Similiter Epiphanius haeresiis. Pro toto quotidie mundo se obtulit ipse victimam, ipse sacrificium, ipse sacerdos, ipse altare, ipse Deus, ipse homo, ipse Rex, ipse Pontifex, ipse oys: omnia id nobis prouobis facta est, ut nobis omnibus, omnibus modu vita fieret.

30. Ex Latinis vero idem diceret affirmant Ambrosius serm. in Psalm. 118, versu 64, sic dicens: Mysticus sol, ille iustitia omnibus ortus est, omnibus venit, omnibus passus est, & omnibus resurrexit. Et Leo Pa-pa lerm. 11, de passione, ubi sic ait: Pro omnibus impio mortuo Domino, etiam Judas in eo potuisse consequi remedium, si non festinasset ad laqueum. Et lerm. 1. de Nativitate Domini, Dominus noster peccati mortisque destructor, sicur nullum a reatu liberum riperit, ita liberando omnibus venit. Prosper etiam libro 2. de vocat. Ge. 15, cap. 16, eandem veritatem apertissime tradidit, his verbis: Nulla ratio dubitandi est, Iesum Christum Dominum nostrum pro impiis & peccatoribus mortuum, & quorum numero si aliqui liber inventus est, noui est pro omnibus mortuus Christus; sed prius pro omnibus mortuus Christus.

Plurima etiam extant Augustini testimonia in eiusdem re confirmationem, quae vitandas con-

A fusionis gratia ad quatuor classes reducam, primi generis ea sunt, quibus S. Doctor differunt, affirmat pro iis omnibus Christum obisse, quos in mundi fine judicabit. Omnium summam complectuntur aurea haec verba quae habentur Psal. 95, sub finem: Iudicabit orbem terrarum in equitate: non partem, quia non partem emit: totum iudicari habet, quia PRO TOTO PRET:UM DEDIT. Explicat paulo post quid nomine orbis terrarum intelligat. Iudicabit orbem terrarum in equitate, & populos in veritate sua. Quae est aquitas & veritas? Congregabit secum electos suos ad iudicandum, extrahit separabit & invicem Positum est enim alios ad descendentes, alios ad subiugandos &c. Igitur orbis terrarum nomine eos omnes intelligit, qui in iudicio cum ad dexteram, cum ad sinistram collocantur, id est electos omnes ac reprobos, adeo que cum assentit Christum iudicatur totum orbem, quia totum emit, dilectio significat, Christum electos ac reprobos omnes iudicatur, quia pro electis & reprobis sanguinem fudit. Totum iudicare habet, quia pro ioto sanguinem dedit.

Adit libro 2. de Symb. ad Carechum, cap. 3. Christum reprobis & maximè Iudeis crucifixoribus dicatur in die iudicij: Videtur velox qua in flexu, agnosca id latu quod pupilli quoniam & per vos, & PROPTER VOS apostolus est, nec tamen intrare voluisti. Quod Laurentius Justinianus libro ligni vita cap. 4, aliis verbis expressit; Apparet (inquit) crux in ostensione iustitiae, ut appareat quida iustus in reprobis sit damnatus, ad quos Dominus Iesus in spiritu se loquens: propter vos factus sum homo, propter vos eligans, confessus, aelius, flagillatus, & crucifixus. Vnde tantum ne carum fructus injuriarum? Ecce prius sanguinis mei, quem dedit pro redemptione animarum vestiarum. Vbi est servus tu mea, quam pretio datum meum iustum dectus est. Stimula habet Casarius Arelatensis homil. 27, ubi etiam assentit, Christum omnibus vulnera sua cum expiacione ostensurum, quia primus erit in reos iumenta eisdem daturum proximum cicatricem.

Testimonia secundæ classis ea sunt, quibus Augustinus docet multos re ipsa petre & dannari, pro quibus salute donandis Christus mortuus est. Nam in Psalmum 68, sub fine, loquens de Iuda proditore, quem constat esse reprobum & damnatum, assentit Christum cum redimere voluisse, atque ut illi vitam eternam conferret, sanguinem suum impendisse: Christus patitur venientem (inquit) & puniri per quimpsum est, nam Iudas traditor punitus est. Sed nos redemimur sanguine suo, & puniri eum de pretio suo. Projicit enim pretium argenti, quo ab illo Dominus redemitur, nam agnoverit pretium quo ipse a Domino redemitur.

Nec valet responso Jansenii dicentis Christum pro reprobis mortuum esse, ut baptismum sive gratiam aliquam temporalem conquerentur, non vero ut ad salutem pervenirent aeternam. Nam D. Thomas in cap. 8. Epist. 1. ad Corinthios, haec verba Apostoli: Peribit infirmus in tua similitudine fratris pro quo Christus mortuus est, sic interpretatur. Peribit infirmus in tua scientia fratris, PROPTER QUEM SALVANDUM, Christus mortuus est.

Addo, quod cum gratia quam in baptismo accipimus, ex natura sua medium sit ad aeternam beatitudinem ordinatum, non potest Christus velle serio ejusmodi gratiam aliqui tribuere, nisi ex intentione seu voluntate antecedente, aeternam salutem illi conferre aedat.

Ad tertiam